

De doop bij Geloof in IJsselstein

Verbonden met Jezus en zijn lichaam door de doop



Inleiding

Bij Geloof in IJsselstein geloven wij in een unieke God. Er is maar één God, maar binnen het wezen van God zijn er drie personen, God de Vader, Jezus de Zoon van God en de Heilige Geest. Wij geloven dat alles met God is begonnen en nog steeds begint.

Jezus is mens geworden zoals wij en kwam als mens naar de aarde. Om onze schuld te verzoenen moest Jezus lijden en is hij gekruisigd en verlaten door God. Maar doordat hij verlaten is geweest door God, worden wij nooit meer verlaten. Jezus is uit de dood opgestaan en heeft de dood overwonnen. Hij is naar de hemel gegaan en regeert daar als Hemelse koning over al het leven.

De leerlingen van Jezus zijn er daarom ook altijd duidelijk over geweest: Jezus is opgestaan en hij leeft! En vol vuur vertelden ze over wie Jezus is en dat je vergeving kunt krijgen door in hem te geloven. Veel mensen gaven daar gehoor aan, en werden gedoopt. En tot de dag van vandaag worden mensen gedoopt in de naam van de Vader, de Zoon en De Heilige Geest. Ook bij Geloof in IJsselstein. Per slot van rekening was dat wat Jezus als opdracht had gegeven: *“Ga dus op weg en maak alle volken tot mijn leerlingen, door hen te dopen in de naam van de Vader en de Zoon en de heilige Geest”* ([Mattheus 28:19](#)).

Door één mens, Adam, is de zonde in de wereld gekomen en door de zonde, de dood. Daardoor heeft de dood macht over ons allemaal, want ieder mens heeft gezondigd ([Romeinen 5:12](#)). Maar wij geloven dat de doop ons laat zien, dat dankzij één mens, Jezus, de dood geen macht meer over ons heeft ([Romeinen 5:17](#)). Door de doop, zijn wij, als het ware, samen met Jezus gestorven, begraven en weer opgestaan. Door onze doop leven we nu als nieuwe mensen ([Romeinen 6:3-7](#)). Door onze zonden waren wij dood, maar door Jezus zijn wij levend opgestaan. ([Kolossenzen 2:12-15](#)). We waren vuil door onze zonden, maar de doop laat zien dat wij, dankzij Jezus, zijn schoongemaakt: Het water van de doop wast onze zonden weg ([Handelingen 22:16](#) en [1 Korintiërs 6:11](#)). De doop laat dus zien, dat wij onszelf niet kunt redden, maar dat het gaat om een overgave aan God. Hij redt ons. Dan krijgen we een nieuwe kans: een nieuw leven! En daarom vieren we feest en zijn we blij als er binnen onze gemeenschap van Geloof in IJsselstein iemand gedoopt wordt.

Wel constateren we, dat het de realiteit is, dat er verschil van inzicht is tussen christenen, over hoe en wanneer de doop moet plaatsvinden (met daarbij ook verschillende bijbelse argumenten).

In dit document beschrijven wij daarom niet alleen wat de doop is, maar ook hoe wij omgaan met de verschillende meningen over de doop en hoe wij als gemeenschap praktisch om gaan met de doop.

En dit alles vanuit het fundament van ons geloof dat wij door Jezus zijn gered. Zoals we nog veel uitgebreider hebben beschreven in ons visiedocument.

Dopen binnen onze gemeenschap

Voor ons komt het erop neer dat we twee lijnen kennen als het gaat om de doop:

1. Als pasgeboren kind gedoopt en later als gelovige belijdenis doen van het geloof (in de volksmond vaak kinderdoop genoemd)
2. Als pasgeboren kind opgedragen en later op basis van geloof gedoopt (in de volksmond vaak volwassendoop genoemd).

We zijn ons ervan bewust dat wij bij Geloof in IJsselstein allemaal op zoek zijn naar God. De één is misschien al langer met die zoektocht bezig dan de ander die misschien nog niet eens begonnen is, maar onze houding is er één van nederigheid. Vanuit de nederigheid, dat wij de wijsheid niet in pacht hebben, mogen wij hierover in onze gemeenschap verschillen van mening en wijzen we andermans leer hierover niet af. Met andere woorden: Als zoekers schrijven wij binnen onze gemeenschap niet voor, welke lijn de juiste lijn is. Er is in onze gemeenschap dan ook ruimte om zowel baby's te dopen en later als ze ouder zijn belijdenis te laten doen, als baby's op te dragen en later als ze ouder zijn, als antwoord op hun geloof te dopen. Wel geloven wij dat één doop voldoende is ([Efeziërs 4: 3-6](#)). Het is niet nodig om meer dan 1 keer gedoopt te worden. In principe dopen wij daarom binnen onze gemeente mensen niet nog een keer als ze al eens gedoopt zijn.

Voor iemand die als pasgeboren kind gedoopt wordt, is binnen onze gemeenschap dus de logische lijn om later als antwoord op die doop officieel zijn of haar geloof in Jezus als Heer te belijden in een samenkomst van Geloof in IJsselstein.

Voor iemand die als pasgeboren kind opgedragen wordt, is binnen onze gemeenschap dus de logische lijn om later als hij of zij in Jezus als Heer gelooft, om dit in een samenkomst van Geloof in IJsselstein officieel uit te spreken, en daarna gedoopt te worden.

De verschillende lijnen beschreven

Hierna volgt van beide lijnen een korte beschrijving. Niet om iemand over te halen, iemand van zijn overtuiging af te halen of iemand te kwetsen. Bij geloof in IJsselstein zetten we beide lijnen niet tegenover elkaar maar naast elkaar.

Beschrijving van de lijn van de kinderdoop

Als christenen belijden we dat God de Vader de Schepper is van de hemel en de aarde. Hij staat aan het begin van de wereld en aan het begin van ons leven.

God heeft ons door de hele geschiedenis Zijn liefde getoond. Dat begon met de schepping, kreeg een vervolg in de keuze voor Abraham en zijn nakomelingen, het volk Israël.

Gods keuze voor Abraham en zijn nakomelingen wordt in het Nieuwe Testament aangeduid als het 'oude verbond' ([Hebreeën 4-10](#)). Dit oude verbond werd gekenmerkt door de wetten van Mozes, die God gaf nadat Hij zijn volk had bevrijd uit de slavernij van Egypte. Ook de priesterdienst met talrijke offers in de tempel was kenmerkend voor het oude verbond. Maar zoals de Hebreeënbrieff zegt: bloed van stieren en bokken kan mensen onmogelijk van hun zonden bevrijden ([Hebreeën 10](#))

God beloofde al door zijn profeten (Jesaja en Jeremia) dat er een nieuw verbond zou komen. Een verbond waarbij de wet in het verstand en in het hart van mensen geschreven zou worden ([Jeremia 31:31-34](#)).

God heeft zijn Zoon Jezus Christus naar de wereld gestuurd om onze schuld te verzoenen en om Gods nieuwe wereld bekend te maken. Jezus Christus wordt de bemiddelaar/hogepriester van het nieuwe verbond genoemd. Hij is gestorven om ons te verlossen. Door zijn bloed worden we gereinigd. Hij is het heiligdom binnengegaan en heeft plaats genomen aan de rechterhand van God. Dankzij zijn bloed kunnen we zonder schroom naderen tot God.

De doop symboliseert deze belofte van verlossing en nieuw leven. “We zijn door de doop in zijn dood met hem begraven om, zoals Christus door de macht van de Vader uit de dood is opgewekt, een nieuw leven te leiden. Als we delen in zijn dood, zullen we ook delen in zijn opstanding” ([Romeinen 6](#)).

Daarmee is de doop niet enkel een teken van ‘jouw keuze voor God’, ‘erbij horen’ of ‘onderdeel zijn van de christelijke gemeenschap’ (hoewel dat op zich ook allemaal aspecten zijn), maar bovenal een krachtig teken van Gods belofte wie je ‘in Christus’ mag zijn, namelijk: dood voor de zonde, in Christus Jezus levend voor God.

Zelf zei Jezus bij zijn hemelvaart tegen de leerlingen ([Mattheüs 28: 16-20](#)): ga dus op weg en maak alle volken tot mijn leerlingen door hen te dopen in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest.

Als Petrus op het Pinksterfeest zijn toespraak houdt ([Handelingen 2](#)), dan vragen mensen wat ze moeten doen. Petrus antwoordt: keer u af van uw huidige leven en laat u dopen onder aanroeping van Jezus Christus om vergeving te krijgen van uw zonden. Dan zal de Heilige Geest u geschonken worden, want voor u geldt deze belofte, evenals voor uw kinderen en voor allen die ver weg zijn en die de Heer, onze God, tot zich zal roepen.

Jezus zelf verbindt het Koninkrijk van God ook nadrukkelijk aan de kinderen en aan mensen die worden zoals zij ([Marcus 10: 13-16](#)).

We zien dus twee dingen: Het begint steeds bij God. Zowel bij de schepping als bij de verlossing en vernieuwing van ons leven. Daarbij gelden Gods beloften voor de gelovigen en hun kinderen.

Het tweede is de doop als teken van Gods beloften van verlossing en nieuw leven. Het ritueel markeert ook dat degene die gedoopt wordt onderdeel wordt van Gods grote familie (het ‘lichaam van Christus’, oftewel de wereldwijde kerk).

Op basis van het geloof van de ouders, mogen baby’s dus al gedoopt worden aan het begin van hun leven. En hoewel het geen specifieke opdracht is van God, is het een mooi gebruik om aan het begin van je echte geloofsleven een antwoord te geven op je doop door je geloof officieel te belijden voor God en de gemeenschap.

Beschrijving van de lijn van de volwassendoop

“Bekeer je en laat je dopen, en je zult vergeving van je zonden krijgen!”, riep een man met een kamelenharenmantel al lopend door de woestijn. En veel mensen kwam naar deze man genaamd Johannes toe. Ze kwamen niet alleen naar hem toe, ze wilden hun leven echt veranderen en ze

lieten zich ook in de rivier de Jordaan dopen. Johannes liet de mensen kopje ondergaan, om ze daarna weer naar boven te halen.

Maar Johannes wees naar iemand die meer was dan hij, iemand waarvan hij het niet waard was om de riemen van zijn sandalen los te maken. En op een dag stond Jezus voor Johannes met de vraag of hij Jezus wilde dopen. Johannes stond perplex. Jezus hoefde toch helemaal niet gedoopt te worden? Jezus was die man die meer was dan hij! En die man hoefde zich niet te bekeren, die man had geen zonden waar hij vergeving van zou moeten krijgen. Johannes zou juist zelf door Jezus gedoopt moeten worden. Maar Jezus stond erop.

En zo werd Jezus gedoopt, alsof hij een zondaar was. ([Marcus 1: 2-11](#))

Jezus ging verder en onderwees verschillende mensen over Gods koninkrijk. Het droeg zijn leerlingen op om meer mensen tot zijn leerlingen te maken en ze te dopen in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Jezus doopte dus niet zelf, maar liet zijn leerlingen dat doen.

Maar toen kwam het moment dat Jezus werd opgepakt, berecht en aan het kruis gehangen. Alsof hij een zondaar was. Hij stierf. Maar hij stond weer op uit het graf. Hij heeft de dood overwonnen. Hij heeft gedragen wat wij als zondaar moesten dragen. Hij maakte hiermee goed wat al vanaf Adam en Eva mis was gegaan in de wereld. Jezus is de beloofde redder die de slang zou vermorzelen ([Genesis 3:14-15](#))

Jezus ging naar de hemel. Maar met Pinksteren kwam de Heilige Geest. Gods kerk bloeide op. Bij de doop van Johannes zien we dat er pas gedoopt werd als mensen zich bekeerden van hun huidige leven ([Marcus 1: 4-5](#)), en ook tijdens de pinkstertoespraak van Petrus zegt hij *“keer u af van uw huidige leven en laat u dopen onder aanroeping van Jezus Christus om vergeving te krijgen van uw zonden”* ([Handelingen 2: 37-38](#)) en degene die Petrus' woord aanvaardden lieten zich dopen, wel drieduizend mensen ([Handelingen 2: 41](#)).

In de Bijbel lezen we dat geloof onlosmakelijk hoort bij de doop ([Marcus 16: 16](#)). In [Handelingen 8: 36-38](#), [Handelingen 10:44-47](#) en [Handelingen 19: 4-5](#) is geloof een voorwaarde om te dopen. Iedere keer is het eerst geloof en daarna dopen.

Het gaat in het nieuwe testament steeds om het persoonlijke geloof van de dopeling niet om dat van de ouders of iemand anders. Voor zover valt na te gaan, gaat het in de teksten waar mensen met hun huis worden gedoopt, om mensen die allemaal zelf over Jezus hebben gehoord en dat aannemen ([Handelingen 16: 29-34](#), [Handeling 18: 8](#) en [1 Korintiërs 1: 16](#) in combinatie met [1 Korintiërs 16: 15](#)).

Bij de doop hoort ook een verandering van het leven. Je krijgt een nieuw leven door de doop ([Romeinen 6: 3-14](#)). Je bent door de doop één met Christus en met hem omkleed. Je hebt Jezus als het ware aangetrokken in plaats van je “oude” kleding ([Galaten 3: 25-27](#)). Door de doop ben je begraven en met hem weer opgestaan uit de dood ([Kolossenzen 2:12](#)). Door de doop vraag je aan God om een zuiver geweten ([1 Petrus 3: 21](#)).

Bij dit alles zien we dus dat nadat je persoonlijk gelooft in Jezus als je redder, dat je gedoopt mag worden, dat je bij je doop moet afkeren van je huidige leven en dat je een nieuw leven in gaat met Jezus, nadat je in het water weer omhoogkomt.

Alhoewel baby's niet gedoopt kunnen worden omdat ze nog niet persoonlijk hun geloof kunnen belijden, horen ze helemaal bij de gemeenschap. Jezus zegent zelf kinderen en geeft zelfs aan dat je moet worden als een kind ([Marcus 10: 13-16](#)). Ze zijn geheiligd in hun ouders en onderdeel van de

gemeenschap. Ze mogen horen over Jezus en leren wie hij is. Het is wellenswaar geen specifieke opdracht van God, toch is het een mooi gebruik om aan het begin van het leven, kinderen op te dragen aan God. Zo werd Jezus bijvoorbeeld volgens de joodse wetten, als baby voorgesteld aan God. Door een kind op te dragen geef je aan, dat het kind een geschenk is van God, mag het kind Gods zegen ontvangen, en mogen de ouders en de gemeenschap officieel beloven dat ze het kind ook opnemen in hun midden en dat ze het kind leren wie Jezus is en dat ook voorleven.

Conclusie

Wij geloven dat de doop een teken is om te laten zien dat je dood bent door je zonden, maar dat je door in Jezus te geloven, met hem weer mag opstaan uit de dood. De doop laat zien dat je jezelf niet kunt redden, maar dat het gaat om een overgave aan God en dat hij je redt. Je zonden zijn afgewassen en je krijgt een nieuwe kans: een nieuw leven!

Omdat Jezus als opdracht had gegeven: *“Ga dus op weg en maak alle volken tot mijn leerlingen, door hen te dopen in de naam van de Vader en de Zoon en de heilige Geest”* ([Mattheus 28:19](#)), worden nu nog steeds mensen gedoopt in de naam van de Vader, de Zoon en de heilige Geest. Ook bij Geloof in IJsselstein.

Er is verschil van inzicht over hoe en wanneer de doop plaats vindt, maar Jezus verbindt ons. Welke lijn we ook volgen, we delen hetzelfde fundament. Meer hierover lees je in ons visiedocument.

We kennen binnen onze gemeenschap twee lijnen naast elkaar, als het om de doop gaat.

Bij de ene lijn wordt gezocht naar een ritueel aan het begin van het mensenleven, naast de doop aan het begin van het geloofsleven.

Bij de andere lijn wordt gezocht naar een ritueel aan het begin van het geloofsleven naast de doop aan het begin van het mensenleven.

Eén keer dopen is genoeg. In principe dopen wij iemand niet nog een keer.

Zo kennen wij voor de ene lijn een officieel moment waarin een kind gedoopt wordt en een officieel moment waarin iemand belijdenis doet van zijn geloof. En voor de andere lijn kennen wij een officieel moment waarin een kind wordt opgedragen en een officieel moment waarin iemand gedoopt wordt nadat het zijn geloof heeft beleden. Deze officiële momenten zullen plaats vinden tijdens één van de zondagse samenkomsten.